

Zaaknummer 14.213

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 8 december 2014 uitspraak gedaan betreffende het beroep van

de heer, wonende te, verder: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van de examencommissie Geneeskunde, hierna: verweerder,

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij schrijven van 6 oktober 2014 heeft appellant beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder d.d. 28 augustus 2014, waarbij het verzoek om herbeoordeling van een onderdeel van een door appellant afgelegde PKV toets is afgewezen. Op 27 oktober 2014 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 8 december 2014. Appellant is ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door en, leden examencommissie, en, coördinator PKV toetsen.

II. Motivering

1. Appellant heeft een PKV toets afgelegd, waarvoor hij een score van 69% heeft behaald. Een score van 70% was nodig om de toets met een voldoende resultaat af te ronden. Appellant is het niet eens met de beoordeling van het onderdeel Medische Anamnese (MA). Appellant is van mening dat hij op dat onderdeel één procentpunt meer had verdiend, zodat hij de toets wel had behaald. Appellant heeft het vermoeden dat de examinerator hem mogelijk niet goed heeft begrepen. Appellant brengt naar voren dat hij 'zwart op wit' heeft dat hij bij het onderhavige toets onderdeel twee denkrichtingen heeft gebruikt, bij welke richtingen hij naar zijn oordeel de juiste vragen heeft gesteld. Appellant refereert hierbij aan de NHG standaard. Appellant vindt de argumentatie van verweerder om zijn verzoek om een hogere beoordeling af te wijzen vaag. Met de door verweerder gegeven argumenten kan hij niks, aldus appellant ter zitting. Appellant zou graag zien dat zijn score alsnog wordt verhoogd naar 70%.
2. Verweerder brengt naar voren dat de PKV toets geen schriftelijke toets is maar een vaardigheidstoets die wordt getentamineerd op basis van observaties van de examinerator. Het is niet mogelijk om geruime tijd na afloop van de toets hierover nog te kunnen oordelen aangezien er geen bewijs is van het beoordeelde werk. In de OER 2013-2014 is vastgelegd dat in het geval van een PKV-toets de student recht heeft op feedback op basis van de opmerkingen die tijdens de observatie zijn genoteerd door de examinerator, maar dat een herbeoordeling niet mogelijk is. Verweerder merkt op dat de examineratoren van het PKV onderwijs speciaal zijn opgeleid voor het afnemen van de toetsen. Er wordt daarbij gewerkt met een zorgvuldig opgesteld protocol. Op basis van dit protocol wordt een beoordelingsformulier gemaakt, dat tevens wordt gebruikt als feedbackformulier. Dit formulier wordt aan studenten toegezonden, en is ook aan appellant ter hand gesteld. Het feedback commentaar heeft een 'steekwoorden' karakter. Het formulier geeft geen 'comments' op alle vaardigheden waarop de student wordt beoordeeld. Het reproduceren van theoretische kennis betekent niet dat de student de vereiste anamnese technieken

beheerst. Ter zitting licht de coördinator PKV onderwijs toe dat zij direct na afloop van de toets overleg heeft gehad met de betreffende examinator. Dit in verband met de marge van 1% voor een voldoende eindbeoordeling. De examinator heeft daarbij aangegeven dat hij de overall performance van appellant daadwerkelijk en zonder twijfel onvoldoende achtte. De examinator zag geen grond om de gemiste 1% alsnog te repareren. Dat is appellant ook per email medegedeeld, aldus verweerder. Desgevraagd licht verweerder ter zitting toe dat een student minimaal 30 studiepunten van Ba2 nodig heeft om te mogen starten met Ba3. Verweerder merkt op dat appellant ook andere onderdelen van Ba2 niet heeft behaald, waardoor hij tot nu toe nog geen 30 studiepunten van Ba2 behaald heeft. Appellant kan derhalve nog niet beginnen met zijn derde bachelor jaar, ook al zou hij de PKV toets wel hebben behaald.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Met betrekking tot de beoordeling van een toets merkt het college het volgende op. Het afnemen van toetsen is ingevolge artikel 7.12 c lid 1 WHW een discretionaire bevoegdheid van de daartoe door de examencommissie aangewezen examinatoren. Daaronder valt ook de (wijze van) beoordeling en de beoordelingsnormen. Deze beslissingen kunnen slechts marginaal door het college worden getoetst. Dit geldt temeer in geval van vaardigheidstoetsen, waarbij geen beoordeeld schriftelijk werk voorhanden is. Het college heeft na te gaan of de examinator in redelijkheid tot het gegeven oordeel heeft kunnen komen zonder in strijd te komen met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel.

Met betrekking tot het door appellant naar voren gebrachte geschil over de score voor het onderdeel MA van de PKV toets is het college met inachtneming van een marginale toetsing van mening dat er geen aanknopingspunten zijn voor een oordeel dat de beslissing van de examinator geen stand kan houden.

Dat verweerder een verzoek om herbeoordeling van de PKV toets heeft afgewezen acht het college, mede gelet op de aard van de toets en het terzake gestelde in de OER van de opleiding, begrijpelijk en juist.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.